

[Nør Christensen]

ner, at Sovjetunionen omgående bør trække sig ud af Afghanistan, men det er der ikke meget der tyder på at man agter at efterleve, for den danske befolkning udgør jo ikke mere end 1½ promille af Jordens befolkning, og det pres, vi eventuelt kunne udøve, er nok ret begrænset.

Det er et kedeligt jubilæum, man kan notere sig her ved den tilstundende jul, at Sovjetunionen nu har været i Afghanistan i 6 år.

Det er vanskeligt at forhandle med en diktaturstat, og de historiske kendsgerninger viser, hvor vanskeligt det er. I det hele taget viser de historiske kendsgerninger meget om de interesser, Sovjetunionen har. Man kan bare tage Estland, Letland og Litauen. Man kan tage tiden efter den anden verdenskrig, hvor Sovjetunionen har indlemmet det ene land efter det andet som stødpudezone, havde jeg nær sagt, Czekoslovakiet fra 1948 osv. Det vækker utrolig bekymring, men det seneste eksempel er mindst lige så beklageligt som alle de andre eksempler, man kan nævne for så vidt angår Sovjetunionen.

Udenrigsministeren har redegjort for den helt fundamentale forskel i de muligheder, omverdenen har for at holde øje med begivenhederne. Der er ingen sammenligning mulig overhovedet, og vi finder det næsten en uhyrlig uartighed at sammenholde det demokratiske Israel med det totalitære Sovjetunionen, som er en markant, klar supermagt.

Centrum-demokraterne kan derfor ikke tilslutte sig forslaget, men vi vil selvfølgelig opfordre til med den magt, vi har, den styrke, vi har, at man dér som andre steder – jeg kunne nævne Sydafrika, det er jo noget, der er højaktuelt – virkelig går i forhandling, virkelig foretager undersøgelser, så man er fuldstændig på det rene med, hvad det er for noget, der foregår.

For så vidt angår beslutningsforslag nr. B 45, som vi også har til første behandling, skal jeg på CDs vegne sige, at vi er tilhængere af folkenes selvbestemmelsesret, men vi ser heller ikke her ligesom udenrigsministeren de store praktiske muligheder for at påvirke begivenhederne. Det etiopiske styre er og bliver et marxistisk diktatur. Al erfaring viser, at sådanne er totalt upåvirkelige for argumenter, der ikke underbygges på stedet, her og nu, af øjeblikkelig magtanvendelse, og så-

danne trusler plejer Danmark jo klogeligt ikke at udstede.

Centrum-demokraterne vil gerne understrege, at der ikke findes betragtninger i forslaget, vi kan notere os som særlig positive. Vi mener, at man bør følge udviklingen på området nøje.

Kofod-Svendsen (KrF):

Kristeligt folkeparti er fyldt med afsky over det, der foregår i Afghanistan. Men jeg må samtidig sige, at vi ikke kan udtrykke tilslutning, endsiige beundring for det forslag, nr. B 44, som foreligger fra venstresocialisterne. Når jeg læser bemærkningerne igennem, har jeg virkelig vanskeligt, selv om jeg da gerne vil opfatte alt i bedste mening, ved at se en positiv hensigt med det, der her er lagt frem.

Her vil man altså sammenligne det, der sker i Afghanistan, med det, der sker i Mellemøsten. Man vil sammenligne en supermagts kyniske angreb på en lille nabostat med de meget komplicerede forhold i Mellemøsten. Er hensigten virkelig at gavne det afghanske folk? Er hensigten at gavne det palæstinensiske folk? Jeg synes, der er mange spørgsmål, der springer frem, når man læser disse bemærkninger.

Jeg er meget glad for, at der er enighed her i folketinget om, at vi skal have en Afghanistandebat, hvor vi virkelig fokuserer på de folkedrab, der finder sted, og som vi jo yderligere er blevet informeret om gennem det besøg, vi har haft af to fra Afghanistan, og som også er blevet omtalt i de danske medier. Vi så det i TV-Avisen i aftes, og jeg står her med nogle udklip fra Berlingske Tiden, Jyllands-Posten og Kristeligt Dagblad. De har også givet det fyldige omtale, som virkelig skildrer, hvor kynisk det foregår. Det må vi have yderligere frem i medierne.

Vi må først og fremmest ad alle de veje, vi kan gå, være med til at lægge pres på Sovjetunionen, men at få nedsat en undersøgelseskommission har jeg vanskeligt ved at se formålet med, når man sammenstiller det med en undersøgelse af forholdene på Vestbredden, hvor både hr. Albrechtsen og undertegnede og hvem som helst kan rejse ned. Vi kan tale med de forskellige, vi kan undersøge forholdene. At sammenligne et lukket land med et i denne henseende åbent område har